

149.

Vládní nařízení

ze dne 4. července 1934,

kterým se mění vyhláška ministerstva veřejných prací ze dne 5. května 1914, č. 127 ř. z., o zkouškách pro uchazeče o oprávnění civilního technika (civilního inženýra nebo civilního geometra).

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 27 nařízení státního ministerstva ze dne 8. prosince 1860, č. 268 ř. z., kterým byly vyhlášeny zásady organizace státní služby stavební schválené nejvyšším rozhodnutím ze dne 6. října 1860:

Čl. I.

V oddílu I. „Zkušební komise“ budou zníti §§ 1 až 5 takto:

§ 1.

(1) Pro zkoušky, které mají vykonati podle § 12 nařízení ministerstva veřejných prací ze dne 7. května 1913, č. 77 ř. z., o civilních technících, uchazeči o oprávnění civilního technika, zřizují se pro jednotlivé kategorie civilních techniků (civilních inženýrů a civilních geometrů) u zemských úřadů v Praze a v Brně zvláštní zkušební komise.

(2) Pro zkoušku, kterou konají uchazeči o oprávnění civilního inženýra pro stavbu lodí a stavbu lodních strojů, zřizuje se zkušební komise jen u zemského úřadu v Praze.

§ 2.

(1) Každá zkušební komise se skládá z předsedy (místopředsedy) a ze čtyř zkušebních komisařů. Z těch jeden zkouší z národního hospodářství a správního práva a tři ze zákonů, nařízení a odborných předpisů oboru zkoušencova.

(2) Zkušebním komisařem z národního hospodářství a správního práva jest profesor nebo docent vysoké školy technického směru, který přednáší aspoň jeden z těchto předmětů.

(3) Ze zákonů, nařízení a odborných předpisů oboru zkoušencova zkoušejí:

1. vyšší státní úředník příslušné kategorie úředníků služby technické pokud se týče měřické,

2. civilní technik, a není-li ho, jiný odborník,

3. profesor nebo docent vysoké školy tech-

nického směru, který jest pokud možno civilním technikem, a není-li ho, jiný odborník.

Všichni tito zkušební komisaři musí býti z oboru kategorie služby, pro který kandidát hodlá nabyti oprávnění.

§ 3.

(1) Předsedou zkušební komise je zemský přednosta technické služby.

(2) Místopředsedy z řad technických úředníků zemského úřadu, a to po jednom ze státní služby stavební, státní služby zemědělsko-technické, státní služby lesní, státní služby hospodářsko-technické a státní služby měřické, a potřebný počet zkušebních komisařů z řad odborníků, uvedených v § 2, odst. 2 a 3, jmenuje na dobu pěti roků ministr veřejných prací.

(3) Místopředsedy a zkušební komisaře z řad technických úředníků zemského úřadu ze státní služby zemědělsko-technické, státní služby lesní a státní služby hospodářsko-technické jmenuje ministr veřejných prací po dohodě s ministrem zemědělství, místopředsedu a zkušební komisaře ze státní služby měřické po dohodě s ministrem financí. Zkušební komisaře, kteří jsou profesory nebo docenty vysoké školy, jmenuje ministr veřejných prací po dohodě s ministrem školství a národní osvěty. Zkušební komisaře z řad civilních techniků, jakož i odborníky podle potřeby je nahrazující jmenuje ministr veřejných prací k návrhu Inženýrské komory.

(4) Zkušebním komisařům jmenovaným v § 2, odst. 3 určí ministr veřejných prací zároveň předměty, které jsou povinni zkoušeti.

§ 4.

(1) Zkušební komise pro jednotlivý zkušební úkon sestavuje předseda a v jeho zaneprázdnění místopředseda příslušný pro obor oprávnění kandidátova.

(2) Pro kandidáty, kteří jsou podle § 12 min. nař. č. 77/1913 ř. z. osvobozeni od zkoušky z národního hospodářství a správního práva, skládá se zkušební komise z předsedy (místopředsedy) a tří zkušebních komisařů uvedených v § 2, odst. 3 tohoto nařízení.

§ 5.

(1) Zkušební komisaři zkoušejí z předmětů, pro které byli ustanoveni.

(2) K platnému usnášení se zkušební komise jest zapotřebí, aby kromě předsedy (místopředsedy) byli přítomni všichni pro zkušební úkon ustanoveni zkušební komisaři.

čl. II.

V oddílu II. „Zkušební řád“:

1. § 6 doplňuje se tímto odstavcem:

K odůvodněné žádosti zkušencově nebo ve výjimečných případech zvláštního zřetele hodných může zemský úřad povolit výkon zkoušky i mimo pravidelné zkušební termíny; tato výjimka neplatí však pro zkoušku opakovanou.

2. § 7, odstavec druhý bude znít takto:

Z rozhodnutí zemského úřadu, kterým uchazeč nebyl připuštěn ke zkoušce, může se uchazeč odvolati k ministerstvu veřejných prací do 15 dnů počínajíc dnem po doručení rozhodnutí. Jde-li o uchazeče o oprávnění civilního inženýra pro kulturní techniku, civilního inženýra pro lesnictví, civilního inženýra vodohospodářského a kulturního nebo civilního inženýra zemědělského, rozhodne o odvolání ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem zemědělství, a jde-li o uchazeče o oprávnění civilního geometra, v dohodě s ministerstvem financí.

3. § 11 doplňuje se tímto odstavcem:

Opis vysvědčení zašle zemský úřad Inženýrské komoře pro evidenční seznamy.

4. § 12, odstavec první bude znít takto:

Zkoušku možno opakovati zpravidla jen dvakráte. Nevyhoví-li zkušenec ani po třetí, může zkoušku opakovati po návrhu zkušební komise jen se svolením ministerstva veřejných prací. Jde-li o uchazeče o oprávnění civilního inženýra pro kulturní techniku, civilního inženýra pro lesnictví, civilního inženýra vodohospodářského a kulturního nebo civilního inženýra zemědělského, rozhodne ministerstvo veřejných prací v dohodě s ministerstvem zemědělství, jde-li o uchazeče o oprávnění civilního geometra, v dohodě s ministerstvem financí.

čl. III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je ministři veřejných prací, školství a národní osvěty, zemědělství a financí.

Malypetr v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Krčmář v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Spina v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.

150.

Vyhláška ministerstva národní obrany

ze dne 10. července 1934

o nástupních termínech v roce 1934 (III).

Ministerstvo národní obrany vyhláší po-
dle § 15, odst. 5 branného zákona republiky
Československé ve znění vyhlášky ministra
národní obrany ze dne 26. února 1934, č. 30
Sb. z. a n., jako hlavní termín pro nastoupení
do presenční služby v roce 1934 pro všechny
brance, jichž se netýká vyhláška ministerstva
národní obrany ze dne 19. března 1934, č. 55
Sb. z. a n., ani vyhláška téhož ministerstva ze
dne 14. června 1934, č. 110 Sb. z. a n., den 1.
října 1934 a pro příslušníky ženijního vojska
den 1. září 1934.

Bradáč v. r.

151.

Vládní nařízení

ze dne 13. července 1934

o vyrovnávacích fondech mléčných.

Vláda republiky Československé nařizuje
podle § 3, odst. 3 zákona ze dne 15. května
1934, č. 94 Sb. z. a n., o vyrovnávacích fon-
dech mléčných (dále jen zákon):

§ 1.

Vyrovnávací mléčné fondy, v dalším fondy,
spravují 12členná kuratoria; členy a náhrad-
níky kuratorií, pokud nejsou úředními zástup-
ci, jmenují ministři zemědělství, průmyslu,
obchodu a živností a sociální péče podle § 2,
odst. 1 zákona.

§ 2.

Kuratorium zastupuje na venek předseda
a kdyby ho něco zašlo, první nebo druhý mí-
stopředseda. Znamenání fondu děje se tím
způsobem, že k vytištěnému nebo napsanému
jménu fondu připojí podpis předseda a některý
z místopředsedů, nebo předseda, nebo něk-
terý z místopředsedů a vedoucí úředník
fondu. K platnosti usnesení kuratoria se vy-
žaduje, aby všichni členové byli rádně pozváni,
dostavila se aspoň polovice všech členů a
usnesení se stalo jednomyslně. Nebylo-li usne-
sení jednomyslným, platí za usnesení kurato-